

2. Den överklagade domen strider mot artikel 72.3 i förordning 2017/1001 genom att tribunalen själv gjorde en materiell prövning av artikel 7.1 a jämförd med artikel 4 i förordning nr 207/2009. Tribunalen saknade behörighet att göra en sådan materiell prövning, eftersom frågan huruvida artikel 7.1 a jämförd med artikel 4 i förordning nr 207/2009 var tillämplig inte hade prövats av överklagandenämnden i ett beslut som kan bli föremål för en lagenlighetsprövning. Tribunalens materiella prövning ska således betraktas som en rättsstridig ändring av det omtvistade beslutet. Tribunalens förfaringssätt innebar att den rent faktiskt utövade den självständiga behörighet som i aktuellt avseende tillkommer överklagandenämnden (artiklarna 165.1, 66.1 och 70.1 i förordning 2017/1001) och därmed rättsstridigt frantog nämnden denna behörighet på ett slutgiltigt sätt.
3. Det förhållandet att tribunalen inte följde Neoperls yrkanden och ex officio prövade frågan huruvida "tillämpningsområdet för artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 hade åsidosatts" utgjorde ett otillåtet kringgående av den behörighetsregel som unionslagstiftaren har uppställt i artikel 72 i förordning 2017/1001. Detta innebär att den överklagade domen är rättsstridig i sin helhet, eftersom den i sin helhet är grundad på detta rättsstridiga förfaringssätt.
4. Det åsidosättande av artikel 72 i förordning 2017/1001 som skett genom den överklagade domen för naturligtvis med sig ytterligare rättsstridigheter som är till nackdel för EUIPO, nämligen följande. För det första innebär nämnda åsidosättande att överklagandenämnden på ett slutgiltigt sätt fråntas både sina självständiga (artiklarna 165.1, 66.1 och 70.1 i förordning 2017/1001) och specifika (artikel 71.1 andra meningen första ledet i förordning 2017/1001) prövnings- och beslutsbefogenheter. För det andra undergrävs därigenom överklagandenämndens ledamöters oberoende vid utövandet av nämnda befogenheter (artikel 166.7 i förordning 2017/1001). Detta leder i sin tur till att den av unionslagstiftaren inrättade ordningen med tillgång till flera instanser och särskilda rättsmedel mot beslut fattade av EUIPO:s granskare och överklagandenämnder (artiklarna 66.1 och 165.1 samt skäl 30 i förordning 2017/1001; se även artikel 72 i förordning 2017/1001) inskränks till nackdel för Neoperl.
5. Överklagandet aktualiserar en "fråga som är av vikt för enhetligheten eller konsekvensen i, eller utvecklingen av, unionsrätten", i den mening som avses i artikel 58a tredje stycket i domstolens stadga, eftersom den överklagade domen riskerar att skapa rättsosäkerhet i en fråga av särskild strukturell betydelse för den särskilda ordning och "logik i den institutionella strukturen" som unionslagstiftaren har inrättat för att säkerställa ett heltäckande, lämpligt och effektivt system för rättsmedel mot EUIPO:s beslut med tillgång till flera instanser. Denna fråga är av horisontell och konstitutionell karaktär och är därför av betydelse för domstolsprövningen av samtliga beslut som fattas av EUIPO:s överklagandenämnder i varumärkes- och formgivningssärenden. Den berör även rätten till rättsmedel mot samtliga unionsbyråers beslut, för vilka unionslagstiftaren, såsom ett "särskilt villkor" i den mening som avses i artikel 263 femte stycket FEUF, har uppställt ett krav på särskild, fullständig och föregående prövning av en oberoende överklagandenämnd.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).

(²) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) (EUT L 78, 2009, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 7 april 2023 –
Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut) mot TN m.fl.**

(Mål C-236/23, Matmut)

(2023/C 296/17)

Rättegångspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)

Motparter: TN, Société MAAF assurances, Fonds de garantie des assurances obligatoires de dommages (FGAO), PQ

Tolkningsfrågor

Ska artiklarna 3 och 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv nr 2009/103 av den 16 september 2009⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder mot att ogiltigheten av ett trafikförsäkringsavtal får göras gällande mot en skadelidande passagerare, när denne även är försäkringstagare och avsiktligen har lämnat felaktiga uppgifter vid den tidpunkt då avtalet ingicks och dessa felaktiga uppgifter ligger till grund för avtalets ogiltighet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263, 2009, s. 11).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Duisburg (Tyskland) den 19 april 2023 – OB mot Mercedes-Benz Group AG

(Mål C-251/23, Mercedes-Benz Group)

(2023/C 296/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Duisburg

Parter i det nationella målet

Kärande: OB

Svarande: Mercedes-Benz Group AG

Tolkningsfrågor

1. Strider ett dieselfordon för vilken avgasnormen Euro 5 gäller, och oberoende av huruvida en omkopplare som ska klassificeras som en manipulationsanordning i den mening som avses i artikel 3 led 10 i förordning nr 715/2007⁽¹⁾ installerats i fordonets motorkontrollenhet, mot unionsbestämmelser, när det till följd av fordonets konstruktion och styrningen av de funktioner som installerats i motorkontrollenheten från början står klart att fordonet, efter det att motorn blivit varm, släpper ut mer än 180 mg kväveoxid per kilometer när fordonet genomgår ett utsläppstest enligt NEDC?
2. Kan en del av en konstruktion i ett fordon som mäter temperatur, fordons hastighet, motorns varvtal, växel, insugningsundertryck eller andra parametrar i syfte att, beroende på resultatet av mätningen, modulera parametrarna för förbränningsprocessen i motorn och vilken även försämrar effekten hos systemet för kontroll av utsläpp i den mening som avses i artikel 3 led 10 i förordning nr 715/2007 anses utgöra en manipulationsanordning i den mening som avses i artikel 3 led 10 i förordning nr 715/2007, när moduleringen av parametrarna för förbränningsprocessen som den berörda delen av konstruktionen aktiverar till följd av resultatet av mätningen visserligen medför att utsläppen av ett visst skadligt ämne – till exempel kväveoxider – ökar å ena sidan, men utsläppen av ett eller flera andra skadliga ämnen – till exempel partiklar, kolväten, kolmonoxid och/eller koldioxid – samtidigt minskar å andra sidan?
3. Om fråga 2 ska besvaras jakande: Under vilka förutsättningar ska nämnda konstruktionsdel i ovannämnda situation anses utgöra en manipulationsanordning i den mening som avses i artikel 3 led 10 i förordning nr 715/2007?